

*И хреснал бих чело в стената: първи
но първи аз ли бих я писал с кърви...*
(„Една дума“, 1906)

Особено внимание заслужава да се отдели на връзката между мотивите *преграда* и *нов свят-език*. И ако сме склонни да търсим в поетичната продукция на Яворов предимно метафизичната проблематика, то погледът към битийните реалии като към маски и привидности, укриващи дълбоко своята истинска същност, е силно изразен още в ранното „Пред тъмнически зид“. Удивително в стихотворението е не наличието на осезаема *преграда* (подобно откритие не би могло да претендира за дълбочина!), а това, че тази *преграда* се сдобива с метафизични очертания – желанието за нейното рухване произтича от странно, просто изглеждащо недопустимо за ранния Яворов, гносеологическо вдъхновение:

*какъв ли речник ти пред нази
със думи нови би открил?*

.....
*От теб научил би певеца
за кръвна песен нов език...*

.....
*Да би се, зидо, в миг срутил,
какви картини ти пред нази –
картини адски – би разкрил?*

Непосредствената обусловеност на двата мотива – *преграда* и *език-свят* – дава повод да възприемаме „Ледена стена“ и „Една дума“ като автореминисцентни текстове от повисоко ниво. При подобна рецепция един от черновите варианти на началните стихове на поемата „Нощ“ би могъл да изпълни посредническа роля: